

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 24/2020
02.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Јасминка Станојевић у предмету предлагача АА, из ..., насеље ..., ул. ... број ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о приговору предлагача за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 5015/2019, након спроведеног испитног поступка, донео је дана 02.10.2020. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован приговор предлагача за убрзавање поступка у предмету Врховног касационог суда Рев 5015/2019.

Образложење

Предлагач АА из ... је дана 11.09.2020. године, поднео Врховном касационом суду приговор због непоступања истог суда по ревизији изјављеној на пресуду Апелационог суда у Београду Гж 4472/2018, са захтевом за убрзавање овог поступка.

Одлучујући о приговору у смислу члана 7, 9, 10. и 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је приговор неоснован.

У току испитног поступка утврђено је да је поступак на који се приговор односи започет тужбом овде предлагача и других лица, поднете против тужене Републике Србије, ради накнаде штете, Вишем суду у Београду дана 1307.2010. године, а заведене под бројем П 21100/2010. Решењима тог суда од 02.08.2010. године, 10.02.2011. године и 05.05.2011. године (када су била заказана и одржана рочишта), тужиоцу је било наложено уређење тужбе ради опредељења тужбеног захтева. По уређењу тужбе од стране пуномоћника тужилаца, Виши суд у Београду се решењем од 30.05.2011. године огласио стварно ненадлежним (због накнадно од стране тужилаца означене вредности предмета спора) и предмет доставио Првом основном суду у Београду на даљи поступак. Тужиоци су тражили враћање у пређашње стање, наводећи да је при означавању вредности предмета спора дошло до грешке, међутим такав њихов захтев је одбачен као неуредан од стране Вишег суда у Београду, што је потврђено и од стране Апелационог суда у Београду решењем Гж 8872/2012 од 23.04.2014. године. Пред Првим основним судом у Београду одржано је рочиште за главну расправу дана

02.12.2014. године, када је приложен суду извод из МКУ за тужиљу ББ која је преминула ...2013. године и решење о старатељству над тужиоцем ВВ, који је такође преминуо дана ...2014. године. Наредно рочиште одржано је пред Првим основним судом у Београду дана 03.06.2016. године на коме је главна расправа закључена и донета пресуда П 11538/14 дана 03.06.2016. године, којом је одбијен тужбени захтев тужиоца, овде предлагача. Одлучујући о жалби тужиоца, изјављеној са више допуна, Апелациони суд у Београду је донео пресуду Гж 4472/2018 од 20.06.2019. године, којом је одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4472/2018 од 20.06.2019. године тужилац је, преко пуномоћника, изјавио ревизију. У Врховни касациони суд предмет је примљен 27.11.2019. године, а судији известиоцу дат је у рад 29.11.2019. године. Према извештају судије известиоца, предмет је изнет на седницу већа дана 30.09.2020. године и донета је одлука о ревизији тужиоца, која ће бити израђена у законом прописаном року.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 10. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења и истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлука.

Имајући у виду напред утврђено у контексту наведених материјално правних одредби, као и одредби члана 1, 3, 8. и 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, из којих произилази да је сврга коришћења овог правног средства - приговора, убрзавање поступка, што је у конкретном случају приговором предлагача и тражено, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења. Ово из разлога што је од подношења тужбе суду до правноснажног окончања овог поступка доношењем другостепене пресуде, прошло непуних осам година, а до доношења одлуке о ревизији, након што је предмет достављен Врховном касационом суду, још девет месеци, а да у том периоду нису уочени пропусти судова који су у овом поступку поступали, који би утицали на дужину трајања овог поступка, већ понашање тужилаца, којима је више пута налагано уређење тужбе, што је утицало и на промену надлежности за одлучивање о захтевима тужилаца.

Имајући у виду наведено, применом члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у изреци.

Судија
Јасминка Станојевић, с.р.

Поука о правном леку

Против овог решења предлагач има
право жалбе Врховном касационом суду
у року од осам дана од дана пријема овог
решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић